

Ebből bármi értelmeset összerakni, az maga lenne a csoda

2016 március 04. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

3

Átlag: 3 (1 szavazat)

Mérték

Magyar Bálint keze alól kikerül?, büfé-bölcsész-m?vészsakokat megszálló kreténhorda és a Kierkegaard-kurzusokat az összkreditszámokért tömegesen ellep?, de legalább körz?vel rajzolt segg?, habár irritálóan segghülye picsák annyit segítettek az országon, mint az ominózus „sportszeletes csávó”.

Ennek következménye meg a pedagógusi szakma elkényelmesedése, alkalmatlan, motiválatlan, alulképzett, suttyó tanárok tömege lett; a pedagógusi hivatás a rendszerváltozás óta a f?iskolai, egyetemi tömeg- és selejtszak, a közepes, de dolgozni még nem akaró érettségiz?k számára „egyfajta” vészmegoldás. A fenntartó állam állapota sem jobb, a (most ismét követelt és elinduló) decentralizációval járó tisztázatlanság, egyenl?tlenség, szegregáció súlyosbodása és az adósságállomány növekedése politikailag vállalhatatlan, a centralizációt meg balfasz bürokráciával csak balfaszul lehet csinálni – mint azt a mellékelt ábrán láthattuk.

Na, így állunk most, de pont így álltunk 2010-ben is és pont így fogunk állni 20(szabadon behelyettesíthet? szám)-ban is! Mert az alternatíva ugye az „SS” Hoffmann volt, aki a „kis országnak, egy cs?cselék” alapon cserélte anno a pártkönyvet kereszt és búzakalászos kamukeresztény bugriskodásra . Hiába, a tehetség nem ismeri az ideológiai határokat (sem). Az „?” szervilizmusán, komisszár-tempóján és pedellusi-körmöz?s brutalitásán keresztül beindult a sokat emlegetett, várva-várt centralizáció és leszabályozás – amib?l utólag b?ven kiolvasható a Fidesz posztpokornista oktatáspolitikai frusztrációja – sem lett egy hosszútávon m?köd?, beállítható, ténylegesen megvalósítható tartalom. Szemét tankönyvek tucatai, a nemzeti alaptanterv görcsössége, er?szakossága, szemléleti problémái és a lexikális tudás túlsúlya (mert igen, ez tényleg létez? probléma), az adósságrendezésb?l következő pénztelenség.

A Rózsika által bel?tt rendszer összes hozadékát még nem, de azt már látjuk: az „emberanyagban” biztos nem lesz „min?ségi” változás. A Hoffmann-jugend – hasonlóan a Magyarbálint-nevelésekhez – antipatikus, túlérzékeny, hisztérikus és „hülyeliberális” lesz, ha egyáltalán az országban marad.

De az oktatás folytonos átszervezésével – a korábbihoz hasonlóan – a jelenlegi kormányer? kinevelte direkt politikai ellenfeleit, bár – ha nem is tudatosan – legalább totálisan alkalmatlannak minden feladatra.

Pedig a cél (a feladat) nem volna kicsi úgy önmagában: az ún. kádári kisember folyamatos újra- és újratermelésének megakasztása, az egészséges nemzettudat helyreállítása. Individualistábbban fogalmazva, a normális, önálló, önmagáról gondoskodni képes és akaró emberek kinevelése, ha már a szülők a legritkább esetben számíthatunk ebben a modern világ egyik tragikus kísérőjelenségeként.

A nagy ábránd: a tényleges modernizáció végrehajtása, mert abban csak a kevés „kiválasztott” hitt, hogy már a szocializmus során lezajlott. Erre lenne elsődleges és hatékony eszköz egy jól működő közoktatási-köznevelési struktúra. Petri György brezsnyevi alkohollíróján vagy Wass Albert nyálas, revíziós nyekergésén ámuldozva nem jutottunk egyről a kettőre. A várva-várt eredmény elmaradt, a sok izzadságszagú, messianisztikus próbálkozás a politikai ciklusok végén távozó, szék réteg agressziójaként csapódott le az választók körében és ebben kivételesen nem is tévedtek olyan nagyot.

Apró hibaként „időközben” az „út szélén felejtettünk” néhány millió cigányt és lecsúszott kültelki buckalakót, de hát más is hibázott már ekkorát...

Pedig elsősorban rajtuk, az ő sikereiken lehetne mérni a „rendszer” hatékonyságát, nem azon, hogy a középosztálybeli gyerek képes bejárni ugyanazt az utat, mint a szülei. Az nem eredmény, azzal csak kárt nem okoztunk.

Az ilyen „nagy” feladatok, lényegi párbeszéd nélkül lezajló, önjáró, konszenzus nélküli ledarálása a politikai felfogás éretlenségét, a honatyák, „honanyák?” (enyhén szólva) rendszerváltás-előtti személetét tükrözi. „Egykor”, a rendszerváltást követő, első „szabad” parlamentben még volt hivatalos, elismert politikai konszenzus, közös cél. Ez az „egység” helyreállíthatatlanul elveszett. Mert kihallható a tüntibünti, kockásing, Pumukli-szolidaritás és az elhaló hangon könyörgő önjelölt rousseau-k akcióinak csatazajából a szocballer agitprop gépezet monoton üresjárata.

Koszlott cigánygyerekek, erodált kórházi ágyak és az azokon elfekvő, ápolás nélkül elpusztuló kisnyuggyerek – ez pusztán fedősztori. A lényeg a morális felsőbbrendűség kinyilatkoztatása a „konzikkal”, a „fasisztákkal” szemben.

A kockásingezéssel, a migránsimogatással régi frontok nyíltak meg. A balosok újravívhatják a már ezerszer megvívott, sikerre vitt harcok gyerekes hisztiváltozatát. Politikai akarat, cselekvőképesség az ellenzéki oldalon sincsen az alapvető változtatásokra, mert kevés a „társadalmi” potenciál hozzá. Itt melózni kell és „nyomorogni”.

Ez a „történelmileg” adott alaphelyzet. Jelenleg a helyreállíthatatlannak tűnő „közösséget” kellene reménytelenül nagy áldozatok árán megteremteni, hogy esélyünk legyen „megtérni” a Kádár köznépet eluraló agresszív konformizmusról, gátlástalan boldogságkeresésre?!

Hogy bekövetkezzen a változás.

www.tutiblog.com

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló